

Rozdział 8

STAN PRAWNY GRUNTÓW

W podstawowej strukturze własności gruntów w gminie Woźniki przeważają grunty osób fizycznych. Wśród pozostałych jednostek będących właścicielami zauważalnej części gruntów można wymienić także: Skarb Państwa, związki wyznaniowe, Gminę Woźniki, Rolnicze Spółdzielnie Produkcyjne, Województwo Śląskie, czy Powiat Lubliniecki.

Grunty osób prywatnych zajmują łączną powierzchnię przekraczającą 7 tys. ha, co stanowi ok 55% powierzchni całej gminy.

Grunty Skarbu Państwa są drugą pod względem powierzchni grupą własności zajmującą ponad 40% powierzchni gminy. W gminie Woźniki występują one przeważnie jako:

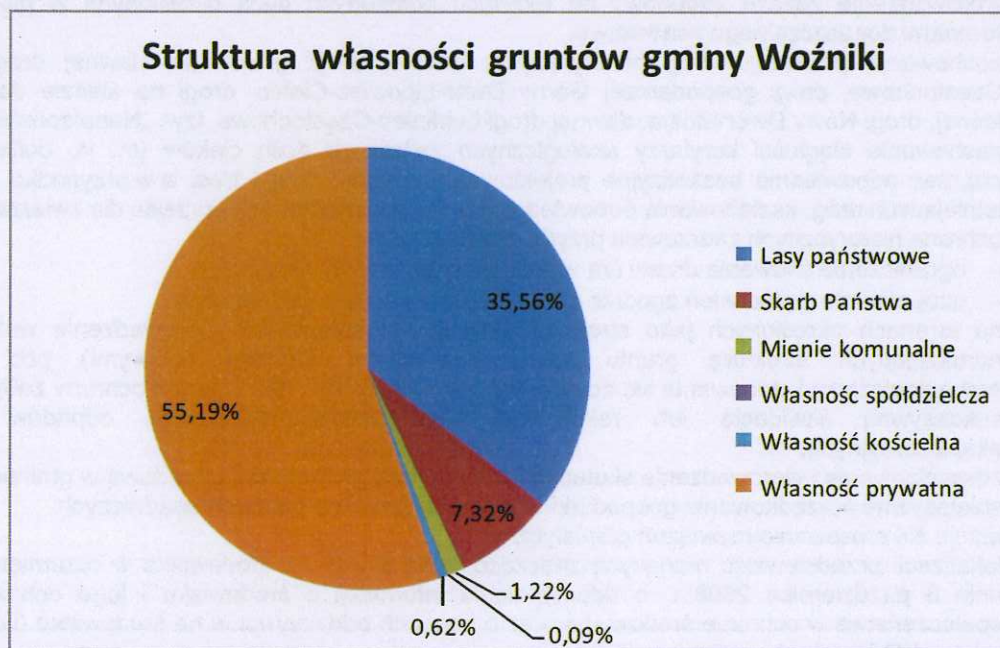
- grunty Agencji Nieruchomości Rolnej, położone w dużej części w obrębie Babienica,
- grunty w trwałym zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zajmujące swoją powierzchnią znaczną część obrębu Piasek,
- grunty w trwałym zarządzie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad,
- grunty w użytkowaniu wieczystym Polskich Kolei Państwowych.

Grunty gminne stanowią niewielką część całej gminy, są to przeważnie działki pod drogami, obiektami użyteczności publicznej, a także grunty należące do Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”. Według najbardziej aktualnych zestawień łączna powierzchnia gruntów gminnych wynosi nieco ponad 300 ha.

Zauważalny, aczkolwiek niewielki udział w strukturze własnościowej gminy, mają grunty należące do związków wyznaniowych, czyli głównie grunty należące do poszczególnych parafii. Stanowią one jednak niecały 1% powierzchni całej gminy. Jeszcze mniejszym udziałem odznacza się własność spółdzielcza, są to głównie grunty należące do Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej.

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego z 2012 r., grunty leśne stanowią ponad 38% powierzchni gminy, większość z nich leży w obrębie miasta Woźniki. Wśród nich możemy wyróżnić grunty leśne publiczne i prywatne. Na terenie gminy Woźniki, zdecydowanie przeważają grunty publiczne, należące głównie do Skarbu Państwa i będące w trwałym zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, stanowią one blisko 33% powierzchni całej gminy. Pozostałe grunty leśne są własnością prywatną, ale stanowią one jedynie 4% powierzchni całej gminy.

Rysunek 20. Struktura własności gruntów gminy Woźniki

Struktura własności gruntów w gminie Woźniki na podstawie danych zawartych w Programie Rozwoju Lokalnego dla Gminy Woźniki na lata 2004 – 2006 oraz 2007 – 2013.

Rozdział 9

WYSTĘPOWANIE OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH ORAZ OGRANICZENIA W ZAGOSPODAROWNIU TERENÓW WYNIKAJĄCE Z PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

Rezerwat Góra Grojec:

Został powołany zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 31 października 1996 roku w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski 1996 r. nr 67, poz. 634). Rezerwat o powierzchni 17,53 ha, leży w zachodniej części gminy, w pobliżu miejscowości Psary. Przedmiotem ochrony jest tu wielogatunkowy las mieszany z udziałem jawora, buka i jodły rosnący na wapiennym wzgórzu.

Na obszarze rezerwatu obowiązują zakazy zgodnie z powołującym go rozporządzeniem oraz art. 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2013 poz. 627 ze zm.).

Park Krajobrazowy Lasy nad Górną Liswartą:

Park został utworzony rozporządzeniem Wojewody Częstochowskiego Nr 28/98 z dnia 21 grudnia 1998 roku w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego „Lasy nad Górną Liswartą”. Dodatkowo Wchodzi w skład Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego na mocy rozporządzenia Nr 222/99 Wojewody Śląskiego z dnia 19.11.1999r. Całkowita powierzchnia Parku wynosi 38 701 ha, a jego otuliny 12 045 ha. Jego granice obejmują północno-zachodni fragment gminy.

Obecnie dla Parku Krajobrazowego „Lasy nad Górną Liswartą” opracowywany jest plan ochrony, zgodnie z którym w granicach gminy znajdują się następujące obszary i podobszary realizacji działań ochronnych:

- DR - obszar krajobrazu naturalno-kulturowego i naturalnego doliny Liswarty o najwyższych rygorach ochronnych,
- N - obszar krajobrazu naturalnego o najwyższych rygorach ochronnych:
- N4 - lasy na północny wschód od doliny Liswarty, od stawów Piłka do miejscowości Niwy ze starodrzewiem, pomnikami przyrody, rezerwatem „Rajchowa Góra”,
- K1 - obszar krajobrazu kulturowego o najwyższych rygorach ochronnych,
- K2 - obszar krajobrazu kulturowego o wysokich rygorach ochronnych.

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych na obszarze całego Parku w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego [...]:

1) Nakazuje się stosowanie rozwiązań planistycznych przewidujących:

- a) wprowadzenie zakazu zabudowy na terenach położonych poza określonymi w planie ochrony terenami dopuszczalnego osadnictwa,
- b) zachowanie przebiegu dróg historycznych: dawnej drogi granicznej, dawnej drogi Boronów-Częstochowa, drogi gospodarczej Górny Dwór-Lipowiec-Cielec, drogi na śladzie dawnej kolejki leśnej, drogi Nowy Dwór-Molna, dawnej drogi Lubliniec-Częstochowa, tzw. „Napoleońskiej”,
- c) zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych zwłaszcza dolin cieków (m. in. doliny Liswarty), poprzez odpowiednie bezkolizyjne projektowanie nowych dróg i tras, a w przypadku przebudowy istniejących dróg, kształtowanie odpowiednich przepraw mostowych i przejść dla zwierząt,
- d) ochronę historycznych zadrzewień przydrożnych poprzez:
 - ograniczenie usuwania drzew (za wyjątkiem przebudowy dróg),
 - uzupełnianie zadrzewień zgodnie z tradycyjnym składem gatunkowym,
- e) na terenach określonych jako strefy obserwacji archeologicznej - prowadzenie wszelkich prac naruszających strukturę gruntu (poza normalnymi pracami polowymi) pod nadzorem archeologicznym i stosowanie się do odpowiednich przepisów dotyczących ochrony zabytków,
- f) sukcesywną likwidację lub rekultywację nielegalnych składowisk odpadów i wyrobisk eksploatacyjnych,
- g) zorganizowanie i wprowadzenie skutecznej kontroli nad gospodarką odpadową w gminach,
- h) sukcesywne porządkowanie gospodarki wodno-ściekowej na terenach osadniczych.

2) Zakazuje się stosowania rozwiązań planistycznych:

- a) lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.),
- b) wyznaczania nowych stref przemysłowych (w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm.); zasięg uciążliwego oddziaływania na środowisko lokalizowanych przedsięwzięć gospodarczych nie może wykraczać poza granice

- nieruchomości, do której przedsiębiorca (inwestor) posiada tytuł prawny (zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska),
- c) polegających na lokalizacji zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie brzegów cieków i innych akwenów (w tym stawów), z wyjątkiem niezbędnych urządzeń hydrotechnicznych związanych z gospodarką rybacką i rekreacją nadwodną,
 - d) polegających na lokalizacji elektrowni wiatrowych.
- 3) Dopuszcza się stosowanie innych rozwiązań planistycznych niż określone w pkt 1 i 2, w szczególności przewidujących zagospodarowanie rekreacyjno-turystyczne niezagrożające właściwemu stanowi gatunków i siedlisk przyrodniczych.

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego [...] – dla wyznaczonych w Planie terenów osadniczych:

- 1) Nakazuje się stosowanie rozwiązań planistycznych przewidujących:
 - a) realizację nowego budownictwa w sposób nawiązujący do tradycji lokalnej – zapewniając zachowanie jego charakterystycznych cech związanych z:
 - maksymalną wysokością budynku: do 12 m, licząc od poziomu terenu przy najniższym położonym wejściu do budynku lub jego części, znajdującym się na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynku, do kalenicy dachu,
 - maksymalną wysokością budynków w zabudowie letniskowej: do 8 m; liczba kondygnacji – 1 oraz użytkowe poddasze, ewentualnie dopuszczalne 2 kondygnacje (+ użytkowe poddasze), jeśli wynika to ze szczególnych cech sąsiedztwa (np. istniejącej zabudowy),
 - dachami symetrycznymi, wielospadowymi (w tym dwuspadowe), kolorystyka pokrycia dachowego nie może stwarzać dominanty wizualnej w krajobrazie; to samo ustalenie dotyczy kolorystyki elewacji;
 - b) rozplanowanie zabudowy (układ kalenicy dachu względem drogi) nawiązujące do układów istniejącej zabudowy,
 - c) wyłączenie z zabudowy i innego technicznego zainwestowania większych zwartych arealów (min. 0,5 ha) gleb klasy III oraz gleb organicznych,
 - d) w zagospodarowaniu nieruchomości udział powierzchni biologicznie czynnej terenu nie powinien być mniejszy niż:
 - 40% na terenach z zabudową mieszkaniową i mieszkaniowo-usługową (symbol MN),
 - 50% na zabudowanych terenach rekreacyjnych (zabudowa letniskowa – symbol ML),
 - 15% na terenach aktywności gospodarczych (w tym usługowych – symbol PP).
- 2) Zakazuje się stosowania rozwiązań planistycznych polegających na rozpraszaniu zabudowy. W rozwoju układów osadniczych (zabudowanych) stosować należy zasadę kontinuum przestrzennego polegającą na – w pierwszej kolejności – dopełnianiu istniejących luk w ciągach zabudowy, a następnie dodawaniu nowych terenów zabudowanych do ukształtowanych wcześniej układów osadniczych.
- 3) Dopuszcza się stosowanie innych rozwiązań planistycznych niż określone w pkt 1 i 2, w szczególności przewidujących:
 - a) w przypadku terenów z zagospodarowaniem rekreacyjnym, w oderwaniu od ukształtowanych układów osadniczych – realizację takich form zagospodarowania jak: terenowe obiekty sportowo-rekreacyjne, tereny spacerowo-wypoczynkowe (bez zabudowy), gospodarstwa agroturystyczne (jednak przede wszystkim wykorzystujące istniejącą rozproszoną zabudowę), zagospodarowanie związane z rekreacją nadwodną, gospodarstwa (ośrodki) jeździeckie,
 - b) organizowanie imprez masowych.

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych w Strefie DR w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego [...]:

- 1) Nakazuje się stosowanie rozwiązań planistycznych przewidujących:
 - a) zachowanie i ochronę fragmentów lasów łęgowych i łąkowych,
 - b) przywracanie tradycji gospodarki łąkarskiej na łąkach wilgotnych i świeżych,
 - c) zachowanie dalekich widoków i panoram (panorama z mostu w Taninie w kierunku Braszczoka, z drogi przez Łebki i Kamińsko w kierunku Liswarty),
 - e) zachowanie istniejących w krajobrazie historycznych elementów zagospodarowania (groble, stawy, spiętrzenia potoków, młyn w Klucznie, aleje drzew, pasy zadrzewień),
 - f) opracowanie programu retencji przy uwzględnieniu zasady maksymalnej akumulacji wód,
 - g) modernizację infrastruktury technicznej polegającą na minimalizacji ingerencji w krajobraz (linie podziemne).
- 2) Zakazuje się stosowania rozwiązań planistycznych przewidujących:

- a) wprowadzanie nowej zabudowy, w tym rekreacyjnej (poza terenami dopuszczalnego osadnictwa wyznaczonymi w mpzp przed wejściem w życie niniejszej uchwały) z wyjątkiem niezbędnych obiektów hydrotechnicznych, dróg i infrastruktury technicznej oraz obiektów rekreacji nadwodnej,
 - b) przesłanianie osi widokowych,
 - c) rozwiązania zmierzające do eksploatacji kruszywa (poza terenami wyznaczonymi w mpzp przed wejściem w życie niniejszej uchwały),
 - d) lokalizowanie obiektów lub prowadzenia gospodarki (w tym rolnej) zagrażającej środowisku wodnemu i gruntowo-wodnemu,
 - e) wprowadzanie większych areałów zalesień.
- 3) Dopuszcza się stosowanie innych rozwiązań planistycznych niż określone w pkt 1 i 2, w szczególności przewidujących stawianie platform obserwacyjnych w punktach widokowych.

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych w Strefie N (Podstrefa N4) w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego [...]:

- 1) Nakazuje się stosowanie rozwiązań planistycznych przewidujących:
 - a) przeciwdziałanie niekorzystnym dla wilgotnych siedlisk zmianom stosunków wodnych oraz renaturyzację przesuszonych siedlisk podmokłych, np. w uroczysku Lubocki Łęg, w okolicy użytku ekologicznego „Brzoza”, lasów i łąk „Osiczyna”, „Szerokiego Bagna”, „Łąk Kochanowickich” lasów w okolicy Łebków, na obszarze przyległych łąk Olszyna (Nieporne), lasów i łąk nad Rudną w okolicy Lipowca, na południe od Boronowa w Nadleśnictwie Koszęcin, lasów i łąk na południe od Zborowskiego w Nadleśnictwie Herby i Lubliniec,
 - b) objęcie ochroną formalną proponowanych rezerwatów przyrody i użytków ekologicznych,
 - c) utrzymanie ekstensywnego sposobu użytkowania łąk we wnętrzach krajobrazowych (połany leśne, wilgotne łąki i mokradła, dolinki śródleśnych cieków wodnych),
 - d) zachowanie fragmentów drzewostanów ponad 100-letnich i pojedynczych drzew (dziuplastych, zamierających itp.) na zrębach zupełnych.
- 2) Zakazuje się stosowania rozwiązań planistycznych:
 - a) zalesiania (w tym zwłaszcza polan leśnych) poza wyznaczonymi w planie obszarami wskazanymi do dolesienia,
 - b) zalesiania wzniesień będących punktami widokowymi – przesłaniania osi widokowych,
 - c) wprowadzania zabudowy, z wyjątkiem obiektów służących czynnej ochronie przyrody oraz niezbędnych obiektów infrastruktury technicznej, która nie powinna stwarzać agresywnych dominant krajobrazowych,
 - d) wprowadzania zabudowy poza wyznaczonymi w Planie terenami dopuszczalnego osadnictwa;
- 3) Dopuszcza się stosowanie innych rozwiązań planistycznych, niż określone w pkt 1 i 2, w szczególności przewidujących:
 - a) lokalizowanie urządzeń obsługi ruchu turystycznego takich jak np.: szlaki turystyki pieszej i rowerowej, stałe miejsca ogniskowe, budowę platform obserwacyjnych, ścieżki dydaktyczne i edukacyjne, punkty widokowe i postojowe, kosze na śmieci itp.,
 - b) lokalizację parkingów,
 - c) na terenach osad leśnych wyznaczonych w Planie – ekstensywną zabudowę rekreacyjną dopasowaną do tradycyjnego stylu budownictwa i lokalnego krajobrazu.

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych w Strefie K1 w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego [...]:

- 1) Nakazuje się stosowanie rozwiązań planistycznych przewidujących:
 - a) podniesienie walorów kompozycyjnych i architektonicznych istniejącej zabudowy letniskowej i mieszkaniowej (przebudowa, konserwacja, remont),
 - b) propagowanie zbliżonego do tradycyjnego stylu budownictwa letniskowego i mieszkaniowego; nowoprojektowana zabudowa powinna mieć atrakcyjną formę i kompozycję zapewniającą harmonię i ład przestrzenny, dobrze wpisywać się w lokalny krajobraz,
 - c) utrzymanie lub rekonstrukcję tradycyjnego układu przestrzennego wsi,
 - d) rewaloryzację i renowację starych domów,
 - e) ochronę punktów widokowych, kapliczek, krzyży, starych drzew w zagrodach,
 - f) przeciwdziałanie niewłaściwemu użytkowaniu obiektów zabytkowych i degradacji ich otoczenia, w tym zwłaszcza lokalizacji wyrobisk,
 - g) tworzenie stref izolacyjnych, np. pasy zieleni, szpalerów drzew i krzewów wokół istniejących obiektów negatywnie wpływających na krajobraz,
 - h) ochronę zadrzewień przydrożnych, w tym zabytkowych alei i starych nasadzeń przyulicznych,

- i) modernizację infrastruktury technicznej polegającą na modernizacji ingerencji jej obiektów w krajobraz (linie podziemne).
- 2) Zakazuje się stosowania rozwiązań planistycznych:
 - a) lokalizowania uciążliwych obiektów usługowych i infrastruktury technicznej za wyjątkiem masztów telekomunikacyjnych,
 - b) przekształcania historycznie ukształtowanych układów przestrzennych (dróg i rozplanowania zabudowy).
- 3) Dopuszcza się stosowanie innych rozwiązań planistycznych niż określone w pkt 1 i 2, w szczególności przewidujących:
 - a) inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu lokalnym,
 - b) realizację inwestycji związanych z rolnictwem: gospodarstwa rolne, usługi, przetwórstwo, produkcja na rzecz rolnictwa,
 - c) realizację budownictwa mieszkaniowego,
 - d) realizację zabudowy letniskowej i rekreacyjnej,
 - e) realizację inwestycji związanych z usługami, przetwórstwem, produkcją,
 - f) lokalizację parkingów,
 - g) organizowanie imprez masowych.

W celu eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych w Strefie K2 w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego [...]:

- 1) Nakazuje się stosowanie rozwiązań planistycznych przewidujących:
 - a) propagowanie zbliżonego do tradycyjnego stylu budownictwa letniskowego i mieszkaniowego,
 - b) przebudowę, konserwację i remont budynków,
 - c) rewaloryzację i renowację starych domów z zachowaniem ich walorów architektonicznych,
 - d) tworzenie stref izolacyjnych (np. pasy zieleni, szpalery drzew i krzewów) wokół obiektów negatywnie wpływających na krajobraz,
 - e) modernizację infrastruktury technicznej polegającą na minimalizacji ingerencji w krajobraz (linie podziemne),
 - f) wprowadzenie zadrzewień śródpolnych.
- 2) Zakazuje się stosowania rozwiązań planistycznych:
 - a) likwidacji istniejących zadrzewień i zakrzewień śródpolnych.
- 3) Dopuszcza się stosowanie innych rozwiązań planistycznych niż określone w pkt 1 i 2, w szczególności przewidujących:
 - a) inwestycje infrastrukturalne o znaczeniu lokalnym,
 - b) realizację inwestycji związanych z rolnictwem: gospodarstwa rolne,
 - c) realizację budownictwa mieszkaniowego,
 - d) realizację zabudowy letniskowej i rekreacyjnej,
 - e) realizację inwestycji związanych z usługami nieuciążliwymi,
 - f) lokalizację parkingów,
 - g) organizowanie imprez masowych.

Pomniki przyrody:

W związku z objęciem ochroną 8 drzew jako pomników przyrody obowiązują pewne ograniczenia w zagospodarowaniu ich najbliższego otoczenia. Na terenach niezabudowanych, jeżeli nie stanowi to zagrożenia dla ludzi lub mienia, drzewa stanowiące pomniki przyrody podlegają ochronie aż do ich samoistnego, całkowitego rozpadu. Podstawą dla tego są zapisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2013 poz. 627 ze zm.).

Obszar sieci Natura 2000 – Bagno Bruch koło Pyrzowic PLH240035:

Położony w południowym fragmencie gminy w terenie leśnym jest obszarem mający znaczenie dla Wspólnoty OZW (projektowany specjalny obszar ochrony siedlisk), zatwierdzony w styczniu 2011 roku przez Komisję Europejską.

Celami ochrony jest tu zachowanie w odpowiednim stanie siedlisk takich jak: torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), torfowiska przejściowe i trzęsawiska, bory i lasy bagienne oraz naturalnych stanowisk roślin: modrzewicy zwyczajnej *Andromeda polifolia*, rosiczki okrągłolistnej *Drosera rotundifolia*, przygielki białej *Rhynchospora alba*. Zagrożenie dla obszaru stanowi nadmierne zarastanie krzewami i drzewami, co jest wynikiem naturalnej sukcesji. Innym zagrożeniem jest wyrąb okolicznych lasów przylegających do torfowiska, w mniejszym stopniu szkody powodowane są przez grzybiarzy i amatorów żurawiny. (Standardowy Formularz Danych dla obszaru Bagno Bruch koło Pyrzowic, <http://natura2000.gdos.gov.pl/>)

Grunty rolne i leśne:

Wszelkie działania inwestycyjne czy planistyczne na terenach wiejskich muszą być zgodne z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1205 ze zm.). Ochrona tych gruntów polega na ograniczaniu przeznaczenia ich na inne cele, zapobieganiu procesom degradacji/dewastacji, zapewnieniu potrzebnej rekultywacji lub przywracaniu, poprawianiu wartości użytkowej, zachowywaniu torfowisk i oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych oraz ograniczaniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi. Przeznaczenia tych gruntów na cele nierolnicze i nieleśne, wymaga uzyskania stosownej zgody dla:

- gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I – III – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa i rozwoju wsi,
- gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw środowiska,
- pozostałych gruntów leśnych – wymaga uzyskania zgody marszałka województwa wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej.

Cmentarze czynne:

Na analizowanym terenie istnieją czynne cmentarze, dla których obowiązują strefy sanitarne. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. *w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze* (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 315), odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności i żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m. Odległość ta może być zmniejszona do 50 metrów pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do niej podłączone. Odległość od granicy cmentarza ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródło zaopatrzenia sieci wodociągowej w wodę do picia i potrzeb gospodarczych, nie może być mniejsza niż 500 metrów. Przedmiotowe przepisy należy brać pod uwagę zarówno planując lokalizację nowych cmentarzy jak i nowych obiektów w pobliżu cmentarzy.

Obiekty zabytkowe:

W odniesieniu do obiektów zabytkowych obowiązują zapisy zawarte w ustawie z 23 lipca 2003 roku *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. 2014 poz. 1446 ze zm.). Ustawa określa przedmiot, zakres i formy ochrony zabytków i opieki nad nimi, w tym finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych, a także organizację organów ochrony zabytków.

W art. 36 ust.1. sformułowano zakazy dotyczące zabytków wpisanych do rejestru zabytków, w szczególności: *Pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wymaga: 1) prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru;*

W art. 18 zapisano, iż „ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami uwzględnia się przy sporządzaniu.... strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej... W ww. dokumentach określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków, zapewnienia im ochrony przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu.

Obiektów zabytkowych dotyczy także art. 39 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 ze zm.). Zgodnie z ust.1: *Prowadzenie robót budowlanych przy obiekcie budowlanym wpisanym do rejestru zabytków lub na obszarze wpisanym do rejestru zabytków wymaga, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, uzyskania pozwolenia na prowadzenie tych robót, wydanego przez właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków. Zgodnie z ust.3: W stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.*

Na terenie gminy znajdują się zabytkowe mogiły, przeważnie pochodzące z okresu I i II wojny światowej, które poza ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami podlegają także ochronie wynikającej z ustawy z dnia 28 marca 1933 roku *o grobach i cmentarzach wojennych* (Dz. U. 1933 Nr 39, poz. 311 z późn. zm.)

Wszelkie prace ziemne prowadzone w granicach nieruchomości zabytków archeologicznych ujętych w gminnej ewidencji zabytków wymagają przeprowadzenia badań archeologicznych w formie nadzoru. Na badania te należy uzyskać pozwolenie LWKZ, zgodnie z art. 36. ust.1. pkt 5 ustawy z dn. 23 lipca 2003 r. o *ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. 2014 poz. 1446 ze zm.). Planowane w obrębie ujętych w gminnej ewidencji zabytków nieruchomości zabytków archeologicznych duże zamierzenia inwestycyjne np. związane z budową wielkogabarytowych budynków i inwestycji liniowych i drogowych (drogi, sieci, melioracje, infrastruktura techniczna), którym towarzyszą roboty ziemne i przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu – wymagają wcześniejszego uzgodnienia w celu uzyskania zaleceń konserwatorskich dla przedmiotowej inwestycji.

Lotnisko Pyrzowice-Katowice:

Do przedsięwzięć wpływających na ograniczenia w zagospodarowaniu określonych fragmentów gminy zaliczyć można również Lotnisko Katowice-Pyrzowice. Południowa część gminy leży w zasięgu nieprzekraczalnych ograniczeń wysokości zabudowy, określonych w dokumentacji rejestracyjnej lotniska, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2003 roku w *sprawie warunków, jakie powinny spełniać obiekty budowlane oraz naturalne w otoczeniu lotniska* (Dz. U. Nr 130, poz. 1192 z późn. zm.).

W uwarunkowaniach studium uwzględniono dane z aktualnej mapy z dnia 28.09.2013 r. w zakresie powierzchni ograniczających wysokość zabudowy i obiektów naturalnych w otoczeniu lotniska Katowice – Pyrzowice (EPKT) obrazującej stożki dla istniejącej i nowej drogi startowej w formie stref ograniczających wysokość zabudowy dla starej i nowej drogi startowej. Strefa ograniczeń w gminie Woźniki obejmuje południową część gminy, sięgając do miejscowości Dąbrowa Wielka i ustala maksymalną wysokość zabudowy do 344 m n.p.m. dla starej drogi startowej i 346 m n.p.m. dla nowej drogi startowej przy południowej granicy gminy oraz 444 m n.p.m. dla starej drogi startowej i 446 m n.p.m. dla nowej drogi startowej w okolicach miejscowości Dąbrowa Wielka. Zasięgi poszczególnych stref zamieszczono na schemacie poniżej. Ww. mapa została sporządzona w związku z uzyskaniem przez Górnśląskie Towarzystwo Lotnicze S.A. decyzji Wojewody Śląskiego Nr 1/2012 z dnia 13 stycznia 2013r. o zezwoleniu na realizację w zakresie lotniska użytku publicznego oraz decyzji Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z dnia 19.07.2013r.

Nadmienić należy, że ograniczenie wysokości obiektu obejmuje także umieszczone na nim urządzenia, a w szczególności anteny, reklamy, a w przypadku dróg lub linii kolejowych – również ich skrajnie, zgodnie z §3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2003 roku w *sprawie warunków, jakie powinny spełniać obiekty budowlane oraz naturalne w otoczeniu lotniska* dodatkowo zgodnie z art. 87 ust. 6 ustawy z dnia 3 lipca 2002r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013r. poz. 1393 ze zm.). w odległości do 5 km od granicy lotniska zabrania się budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych, które mogą stanowić źródło żerowania ptaków.

Znaczna część gminy znajduje się również w rejonie lotniczego urządzenia naziemnego tj. radaru dozoru Katowice-Pyrzowice (Nr z rejestru: SUR/M/B/2015/1/2008). Radar dozoru jest obiektem, któremu zapewnia się odpowiednie środki ochrony, aby zabezpieczyć go przed uszkodzeniem lub zakłóceniami w jego działaniu, zgodnie z Załącznikiem Va, punkt A – Charakterystyka fizyczna, infrastruktura i urządzenia, punkt 3d Rozporządzenia WE Nr 1108/2009 z dnia 21 października 2009r. (...) w zakresie lotnisk, zarządzania ruchem lotniczym i służb żeglugi powietrznej. Radar nie może być zakłócany i jego działanie nie może być negatywnie zmienione przez źródła promieniowania lub obecność ruchomych bądź stałych przedmiotów, zgodnie z Załącznikiem Va, punkt A – Charakterystyka fizyczna, infrastruktura i urządzenia, punkt 3e Rozporządzenia WE Nr 1108/2009 z dnia 21 października 2009r. Dodatkowo nadmienić należy, że radar dozoru Katowice-Pyrzowice jest obiektem, którego zakładanie oraz utrzymywanie (eksploatacja) jest celem publicznym zgodnie z art. 86 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013r. poz. 1393 ze zm.). Granice stref ochrony lotniczego urządzenia naziemnego – radaru dozoru Katowice-Pyrzowice uwzględniono w uwarunkowaniach studium oraz przedstawiono na schemacie poniżej. Zakaz zabudowy obowiązuje w I strefie obejmującej obszar do 1000 m od radaru – zlokalizowany poza obszarem gminy. Natomiast znaczna część gminy leży w zasięgu II strefy sięgającej od 1000 m do 15000 m od radaru i podzielona jest na siedem dwukilometrowych stref, gdzie obowiązują ograniczenia w zabudowie.

Strefy ograniczeń w zabudowie wokół radaru

Wyznaczone i zdefiniowane strefy:

I. strefa I do 1000 m od radaru: strefa zakazu zabudowy do 1000 m wokół radaru (nie dotyczy budynków już istniejących).

II. strefa II od 1000m do >15 000m od radaru podzielona na siedem dwukilometrowych stref:

- strefa ograniczonej zabudowy od 1000m do 3000 m wokół radaru (nie dotyczy budynków już istniejących) – zakaz budowy budynków oraz konstrukcji stalowych o wysokości większej niż 165 metrów n.p.m., przy czym w zależności od odległości:

- dla $R = 1000m$ $h_{max} = 318m$ n.p.m.,
- dla $R = 3000m$ $h_{max} = 327m$ n.p.m.,

- strefa ograniczonej zabudowy od 3000 m do 5000 m wokół radaru (nie dotyczy budynków już istniejących) – zakaz budowy budynków oraz konstrukcji stalowych o wysokości większej niż 175 metrów n.p.m., przy czym w zależności od odległości:

- dla $R = 3000m$ $h_{max} = 327m$ n.p.m.,
- dla $R = 5000m$ $h_{max} = 336m$ n.p.m.,

- strefa ograniczonej zabudowy od 5000 m do 7000 m wokół radaru (nie dotyczy budynków już istniejących) – zakaz budowy budynków oraz konstrukcji stalowych o wysokości większej niż 185 metrów n.p.m., przy czym w zależności od odległości:

- dla $R = 5000m$ $h_{max} = 336m$ n.p.m.,
- dla $R = 7000m$ $h_{max} = 345m$ n.p.m.,

- strefa ograniczonej zabudowy od 7000 m do 9000 m wokół radaru (nie dotyczy budynków już istniejących) – zakaz budowy budynków oraz konstrukcji stalowych o wysokości większej niż 195 metrów n.p.m., przy czym w zależności od odległości:

- dla $R = 7000m$ $h_{max} = 345m$ n.p.m.,
- dla $R = 9000m$ $h_{max} = 354m$ n.p.m.,

- strefa ograniczonej zabudowy od 9000 m do 11000 m wokół radaru (nie dotyczy budynków już istniejących) – zakaz budowy budynków oraz konstrukcji stalowych o wysokości większej niż 205 metrów n.p.m., przy czym w zależności od odległości:

- dla $R = 9000m$ $h_{max} = 354m$ n.p.m.,
- dla $R = 11000m$ $h_{max} = 362m$ n.p.m.,

- strefa ograniczonej zabudowy od 11000 m do 13000 m wokół radaru (nie dotyczy budynków już istniejących) – zakaz budowy budynków oraz konstrukcji stalowych o wysokości większej niż 215 metrów n.p.m., przy czym w zależności od odległości:

- dla $R = 11000m$ $h_{max} = 362m$ n.p.m.,
- dla $R = 13000m$ $h_{max} = 371m$ n.p.m.,

- strefa ograniczonej zabudowy od 13000 m do 15000 wokół radaru (nie dotyczy budynków już istniejących) – zakaz budowy budynków oraz konstrukcji stalowych o wysokości większej niż 225 metrów n.p.m., przy czym w zależności od odległości:

- dla $R = 13000m$ $h_{max} = 371m$ n.p.m.,
- dla $R = 15000m$ $h_{max} = 380m$ n.p.m.

Do wyznaczania wysokości maksymalnej zabudowy stosuje się poniższe założenia i wzór uzyskane z Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej.

Założenia i sposób wyznaczania przyrostu wysokości w zależności od odległości od radaru

1. Założenia dotyczące radaru:

- a. wysokość posadowienia radaru – 297 m n.p.m.
- b. wysokość wieży radarowej – 34 m
- c. przy wyznaczaniu należy założyć, że pozycja radaru to = N 50° 28' 52", E 19° 04' 58"

2. Sposób wyznaczenia przyrostu wysokości w zależności od odległości od radaru:

zgodnie z wytycznymi z EUROCONTROL wykorzystany został wzór:

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{h}{x} \Rightarrow h = x \cdot \operatorname{tg} \alpha$$

zakładając, iż posadowienie wieży radarowej znajduje się na wysokości 297 m n.p.m. oraz że dla anten PSR i SSR Eurocontrol sugeruje przyjęcie kąta nachylenia elewacji jako wartość $0,25^{\circ}$, otrzymujemy, że:

$$h = 314m + \operatorname{tg} 0,25^{\circ} * x$$

Wartość 314 m przyjęta do obliczeń to suma połowy wysokości wieży radarowej i wysokości posadowienia radaru nad poziomem morza.

W promieniu 1000 m od wieży radarowej znajduje się strefa zakazu budowy (poza budynkami już istniejącymi).

W promieniu od 1000 m do 15000 m znajduje się strefa ograniczenia w zabudowie. Do wyznaczenia wysokości maksymalnej zabudowy stosujemy powyższy wzór.

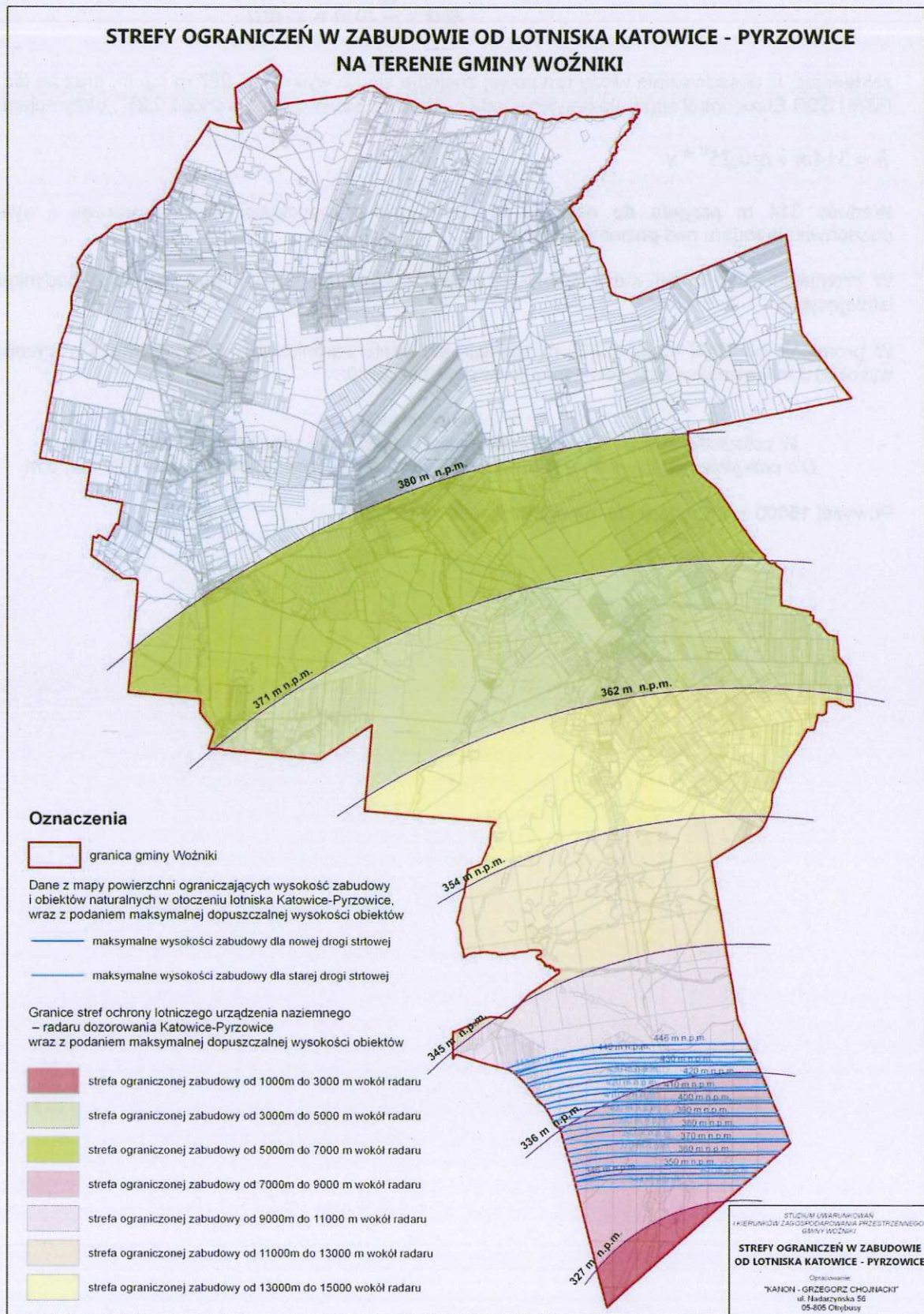
Dla przykładu:

W odległości 8000m od radaru maksymalna wysokość zabudowań to 349,2 m n.p.m.

Dla odległości maksymalnej 15000m maksymalna wysokość zabudowań to 380 m n.p.m.

Powyżej 15000 m od radaru nie ma ograniczeń w zabudowie.

Rysunek 21. Strefy ograniczeń w zabudowie od lotniska Katowice - Pyrzowice

inne obiekty:

Ograniczenia dla zabudowy wynikają także z przepisów dotyczących dróg publicznych tj. ustawy o *drogach publicznych* z dnia 21 marca 1985 r. (Dz. U. z 2015 poz. 460). Ustawa określa odległości w jakich mogą być usytuowane obiekty budowlane od poszczególnych rodzajów dróg.

W gminie sieć hydrograficzna jest bogata, stąd ważne są zapisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (Dz. U. 2012 poz.469). W świetle artykułu 27 ust. 1 *zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten obszar.*

Z przepisów dotyczących poszczególnych urządzeń infrastruktury wynikają warunki dotyczące lokalizacji i utrzymania tych urządzeń.

Pozostałe ograniczenia dla zagospodarowywania terenów i lokalizacji zabudowy wynikają z odrębnych, szczegółowych przepisów w tym między innymi:

- rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690 ze zm.),
- ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku *Prawo Budowlane* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 ze zm.),
- rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie* (Dz. U. z 1997 Nr 132 poz. 877 ze zm.),
- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 kwietnia 2007 r. w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie* (Dz. U. z 2007 Nr 86 poz. 579 z późn. zm.),
- innych przepisów, normy i warunków mających zastosowanie na poszczególnych terenach gminy.

Rozdział 10

WYSTĘPOWANIE OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROZEŃ GEOLOGICZNYCH

W granicach gminy Woźniki zidentyfikowano następujące tereny osuwisk:

- 1 WOZ (górna część stoku wzgórza jurajskiego z ekspozycją północną) na zachód od miejscowości Mzyki,
- 2 WOZ (wcięcie erozyjne w skarpie potoku bez nazwy, prawostronnego dopływu Kamieniczki) rejon miejscowości Pakuły,
- 3 WOZ (środkowa część stoku wzgórza triasowego z ekspozycją zachodnią) na zachód od miejscowości Lubsza,
- 4 WOZ (środkowa część stoku wzgórza triasowego z ekspozycją zachodnią) na zachód od miejscowości Lubsza;

oraz tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi:

- 1 woz - w miejscowości Mzyki – północne zbocze wzgórza; 400 m na zachód od południowego krańca miejscowości,
- 2 woz – w miejscowości Woźniki Skrzyszówka – Pakuły – (ciek E-4 prawostronny dopływ Kamieniczki),
- 3 woz – w miejscowości Woźniki – Czarny Las – Potok Czarnoleśna Struga,
- 4 woz – w miejscowości Woźniki – Czarny Las – prawostronny dopływ Czarnoleśnej Strugi,
- 5 woz - Przysiółek Niegolewka – dolinka potoku 1km na południowy wschód od centrum miejscowości,
- 6 woz – Przysiółek Niegolewka – 1,5 km na południowy wschód od centrum miejscowości, północny stok wzgórza jurajskiego,
- 7 woz - Przysiółek Niegolewka – 1,5 km na południowy wschód od centrum miejscowości, północny stok wzgórza jurajskiego,
- 8 woz – w miejscowości Psary – zachodni stok Góry Grojec,
- 9 woz – w miejscowości Lubsza – południowe i zachodnie stoki wzgórz przy szosie z Lubszy do Piasku,
- 10 woz – w miejscowości Woźniki – Ligota Woźnicka – północne stoki wzgórza ograniczającego miejscowość od północy,
- 11 woz - Przysiółek Niegolewka - 2 km na południowy wschód od centrum miejscowości, północny stok wzgórza jurajskiego,
- 12 woz - Przysiółek Niegolewka - 2 km na południowy wschód od centrum miejscowości, północny stok wzgórza jurajskiego,
- 13 woz – Przysiółek Młynek – ujście do Potoku Ligockiego (ciek I-II),
- 14 woz – Przysiółek Młynek – Ptasia Góra,
- 15 woz – Ligota Woźnicka – Przysiółek Śliwa – fragment doliny rzeki Ligocki Potok,
- 16 woz – w miejscowości Woźniki – Ligota Woźnicka – Woźnicka Górka zbocze zachodnie,
- 17 woz – w miejscowości Woźniki - północne zbocze Cogłowej Góry,
- 18 woz – w miejscowości Woźniki - zachodnie zbocze Cogłowej Góry,
- 19 woz – Przysiółek Śliwa – południowa granica powiatu - fragment doliny rzeki Ligocki Potok,
- 20 woz – wschodnia granica powiatu w rejonie miejscowości Graniczna (zachodnie zbocze wzgórza triasowego),
- 21 woz – wschodnia granica powiatu w rejonie miejscowości Graniczna - zachodnie zbocze wzgórza triasowego,
- 22 woz – na terenie Lasów Państwowych - Mała Panew na odcinku Lasu Woźnickiego.

Rozdział 11

WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH ZŁÓŻ KOPALIN, ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH ORAZ UDOKUMENTOWANYCH KOMPLEKSÓW PODZIEMNEGO SKŁADOWANIA DWUTLENKU WĘGLA

Złóża kopalin

Rejon gminy Woźniki jest stosunkowo dobrze rozpoznany złożowo i nie należy do szczególnie zasobnych w kopaliny. Oprócz udokumentowanych złóż piasków oraz żwirów dolnej jury, utwory te na relatywnie dużym obszarze występują w rejonie Kamienicy. Tworzą dwie zwarte strefy wychodni, jednak brak danych wiertniczych nie pozwala na obliczenie zasobów i wyznaczenie obszaru prognostycznego. Dość powszechnie na prawie całym terenie występują okruchowe utwory czwartorzędowe, znowu jednak nie należy oceniać ich jako stref perspektywicznych złożowo ze względu na płytko występujący horyzont wodonośny. Większe nagromadzenia piasków występują w dolinie rzeki Liswarty – rejon ten nie może być rozpatrywany jako prognostyczny ze względu na objęcie go ochroną w ramach Parku Krajobrazowego „Łasy nad Górną Liswartą” (Objaśnienia do Mapy geosrodowiskowej Polski, Arkusz Kozieglowy (878) i Arkusz Kalety (877), PIG, Warszawa 2004 r.)

Na terenie gminy znajdują się granice udokumentowanych złóż:

- złoża kruszywa naturalnego „Kamienica Śląska” – decyzja Marszałka Województwa Śląskiego zatwierdzająca dodatek nr 4 do dokumentacji geologicznej, Nr 728/OS/2013 z dnia 25 stycznia 2013 r.;
- złoża kruszywa naturalnego „Kamienica Śląska III” – zawiadomienie Marszałka Województwa Śląskiego o przyjęciu dodatku nr 1 do dokumentacji geologicznej, znak OS RG.7427.00031.2011, OS RG.KW-00079/12 z dnia 17 lutego 2012 r.;
- złoża kruszywa naturalnego „Kamienica” – zawiadomienie Wojewody Śląskiego o przyjęciu dodatku nr 1 do dokumentacji geologicznej, znak ŚR-V-7414/JK/2.1/03 z dnia 12 lutego 2003 r.;
- złoża surowców ilastych ceramiki budowlanej „Woźniki Śląskie” – dodatek nr 1 do dokumentacji geologicznej w kat. B+C1+C2 złoża surowca ceramicznego „Woźniki Śląskie” z 1998 r.

Tabela 19. Zestawienie tabelaryczne złóż na podstawie Centralnej Bazy Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego

L.p.	Nr MIDAS	Nazwa złoża	Kopalina	Nadzór górniczy	Stan zagospodarowania
1	8936	Kamienica Śląska	KRUSZYWA NATURALNE	Okręgowy Urząd Górniczy - Gliwice	Złoże zagospodarowane
2	2160	Woźniki Śląskie	SUROWCE ILASTE CERAMIKI BUDOWLANEJ	Okręgowy Urząd Górniczy - Gliwice	Złoże zagospodarowane
3	2849	Kamienica	KRUSZYWA NATURALNE	Okręgowy Urząd Górniczy - Gliwice	Eksploracja złoża zaniechana
4	9519	Kamienica Śląska III	KRUSZYWA NATURALNE	Okręgowy Urząd Górniczy - Gliwice	Złoże eksploatowane okresowo

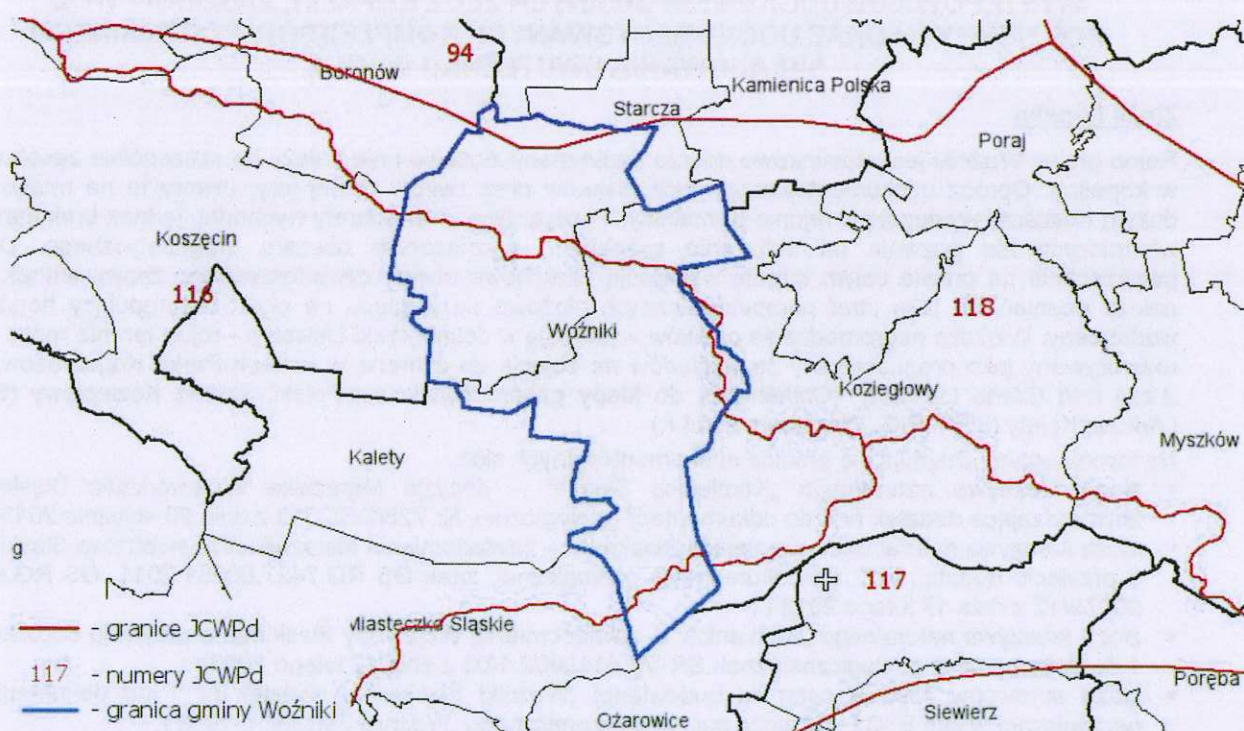
Wody podziemne - ogólna charakterystyka:

Największe znaczenie użytkowe mają w gminie wody wgłębne związane z utworami triasu środkowego (wapień muszlowy) i dolnego (ret) o dobrej jakości. Są one intensywnie eksploatowane przez ujęcia w Woźnikach i Bibieli położonego niemal tuż pod zachodnią granicą gminy. Część gospodarstw korzysta jeszcze ze studni kopanych, czerpiąc z utworów czwartorzędowych podatnych na zanieczyszczenia.

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd):

Jednolite części wód podziemnych są jednostkowymi obszarami gospodarowania wodami podziemnymi. Aktualna wersja podziału JCWPd na 161 części obowiązuje do końca 2014 roku. W 2008 roku została przeprowadzona weryfikacja przebiegu granic jednostek i w wyniku prac powstał nowy podział Polski z wydzieleniem 172 części oraz 3 subczęści. Według obowiązującego podziału gmina leży w obrębie czterech jednostek o numerach: 94, 116, 117 oraz 118.

Rysunek 22. Obszar gminy na tle jednolitych części wód podziemnych

Dane: <http://maps.geoportal.gov.pl/>

Największy areal w granicach gminy zajmują trzy części wód nr 116, 117 i 118. Poniżej przedstawiono ich położenie i charakterystyczne dla nich profile.

Zdecydowanie dominująca w gminie JCWPd nr 116 charakteryzuje się jednym poziomem wodonośnym występującym w utworach czwartorzędu, który może być w więzi hydraulicznej z poziomami kredy lub triasu. W osadach kredy (w zachodniej części jednostki) występują dwa poziomy wodonośne, w marglach turonu i w piaskowcach cenomanu. W utworach triasu występują dwa poziomy wodonośne, w środkowym i dolnym triasie. Poziom dolny może być połączony z poziomem permskim lub karbońskim. Rozpoznanie poziomów paleozoicznych jest fragmentaryczne.

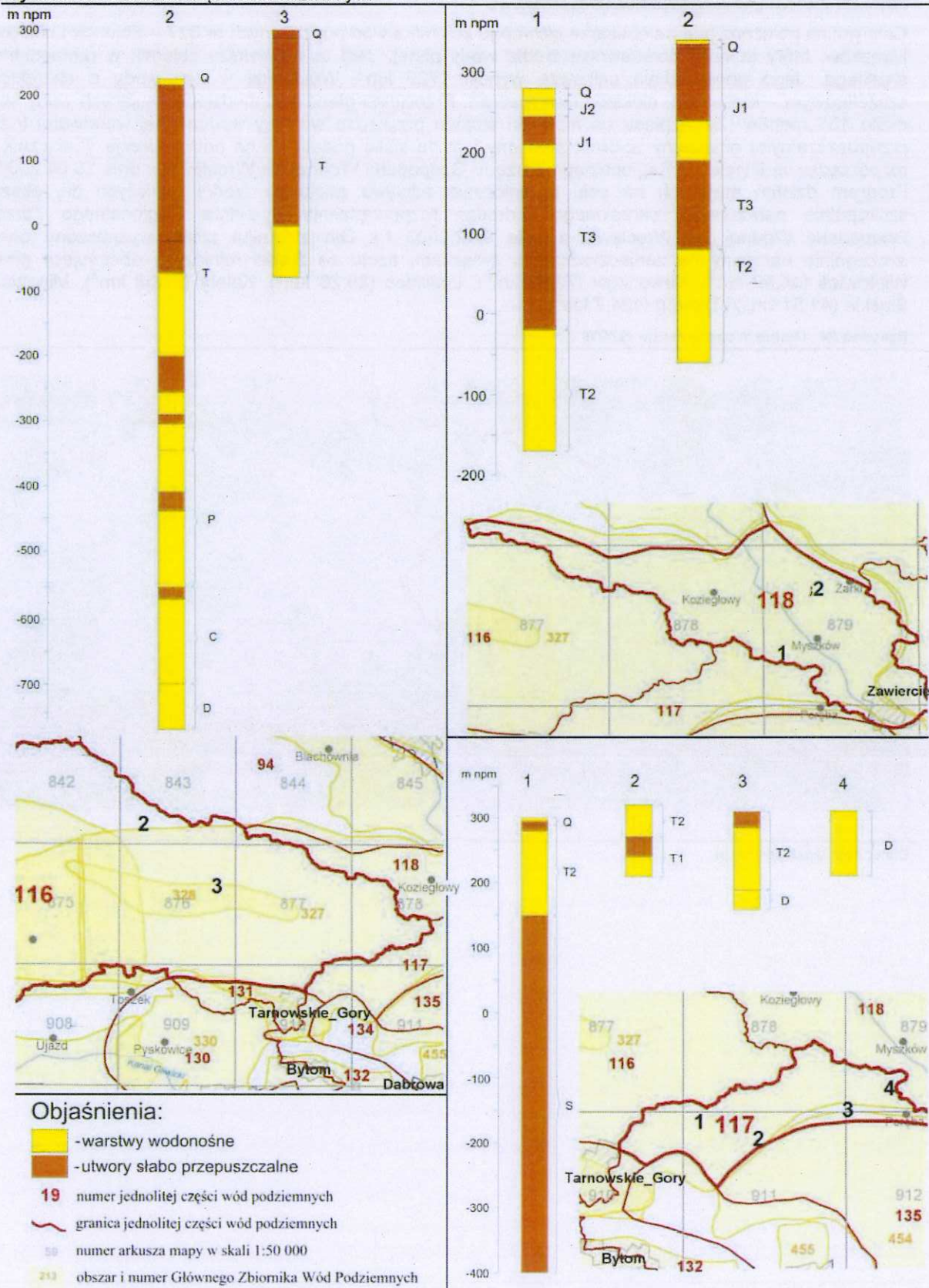
Poniżej podano charakterystykę występujących w jednostce poziomów:

- Q - wody porowe w utworach piaszczystych i żwirowych,
- Cr - wody szczelinowe w utworach węglanowych turonu i szczelinowo-porowe w piaskowcach cenomanu,
- T - wody szczelinowe w utworach węglanowych,
- P - wody szczelinowo-porowe w zlepieńcach i piaskowcach,
- C - wody szczelinowe w utworach węglanowych lub piaskowcach,
- D - wody szczelinowe w utworach węglanowych.

Cechą szczególną JCWPd nr 116 jest to, że poziomy triasu występują na obszarze całej jednostki. Wody poziomu permu i karbonu występujące na głębokościach do czterystu kilkudziesięciu metrów są wodami słodkimi.

Według nowego podziału na 172 jednostki granice opisywanej JCWPd praktycznie się nie zmieniają jednak zyska ona nowy numer 110.

Rysunek 23. Jednolite części wód odziemnych

Dane: Państwowego Instytutu Geologicznego
 (http://www.psh.gov.pl/artykuly_i_publicacje/publikacje/jednolite-czesci-wod-podziemnych-charakterystyka-geologiczna-i-hydrogeologiczna.html)

Główne zbiorniki wód podziemnych (GZWP):

Cała gmina położona jest na obszarze głównego zbiornika wód podziemnych nr 327 – Zbiornik Lubliniec – Myszków, który stanowi podstawowe źródło wody pitnej. Jest to największy zbiornik w ramach triasu śląskiego. Jego powierzchnia całkowita wynosi 1729 km². Występują w nim wody o charakterze szczelinowym – krasowym, niekiedy tawernowym. Przeciętna głębokość studzien ujmujących wody sięga około 135 metrów. Ze względu na niewielki stopień przykrycia warstwy wodonośnej warstwami trudno przepuszczalnymi omawiany zbiornik zaliczany jest do silnie podatnych na antropopresję. (załącznik do rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu z dnia 26.04.2004 r., Program działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych dla obszaru szczególnie narażonego, określonego w drodze rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu z dnia 9.12.2003 r.). Dla zbiornika został wyznaczony obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych obejmujący gminy: Wielowieś (44,59 km²), Pawonków (72,06 km²), Lubliniec (89,26 km²), Kalety (77,08 km²), Miasteczko Śląskie (41,51 km²) i Tworóg (124,7 km²).

Rysunek 24. Gmina Woźniki na tle GZPW

Dane: <http://epsh.pgi.gov.pl>

Rozdział 12

WYSTĘPOWANIE TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

Na terenie gminy Woźniki położone są następujące obszary i tereny górnicze:

- „Kamienica Śląska III” ustanowione dla eksploatacji kruszywa naturalnego,
- „Kamienica Śląska IC” ustanowione dla eksploatacji kruszywa naturalnego,
- „Woźniki Śląskie I” ustanowione dla eksploatacji ilów triasowych.

Kamienica Śląska III i Kamienica Śląska IC położone są w północno wschodniej części gminy, na wschód od miejscowości Kamienica, koncesję na wydobywanie na obydwu terenach posiada jedna osoba i wciąż prowadzone jest tam wydobywanie.

Natomiast na obszarze i terenie górniczym „Woźniki Śląskie I”. położonym pomiędzy ulicami Cegielnianą i Kolejową w Woźnikach, gdzie koncesję uzyskała firma Zakład Ceramiki Budowlanej „Cegielnia Woźniki”, przerwano wydobywanie ze względu na dokonane tam odkrycia i objęcie tego terenu stanowiskiem paleontologicznym, gdzie prowadzone są badania.

Fot. 40. Wyrobisko przy ul. Cegielnianej w Woźnikach

Rozdział 13

STAN SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, W TYM STAN STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ, ENERGETYCZNEJ ORAZ GOSPODARKI ODPADAMI

Układ drogowy:

Sieć drogowa na terenie gminy Woźniki jest rozbudowana i wyraźnie ukształtowana. Tworzą ją:

- Drogi wojewódzkie:
 - DW 789 – Sośnica – Woźniki - Kozięglowy
 - DW 905 – Piasek - Boronów, Herby
 - DW 906 – Piasek - Koszęcin – Lubliniec
 - DW 908 – Sośnica – Lubsza – Kamienica - Częstochowa
- Drogi powiatowe (poniższa tabela)
- Drogi gminne

W najbliższym czasie planowana jest budowa odcinka autostrady A1 oraz nowy przebieg drogi wojewódzkiej nr 789 stanowiący obwodnicę miasta Woźniki. Tym samym sieć drogowa będzie jeszcze bardziej rozbudowana.

Fot. 41. Woźniki – skrzyżowanie drogi wojewódzkiej nr 789 (ul. Dworcowa) z ul. Powstańców

Tabela 20. Wykaz dróg powiatowych na terenie gminy Woźniki

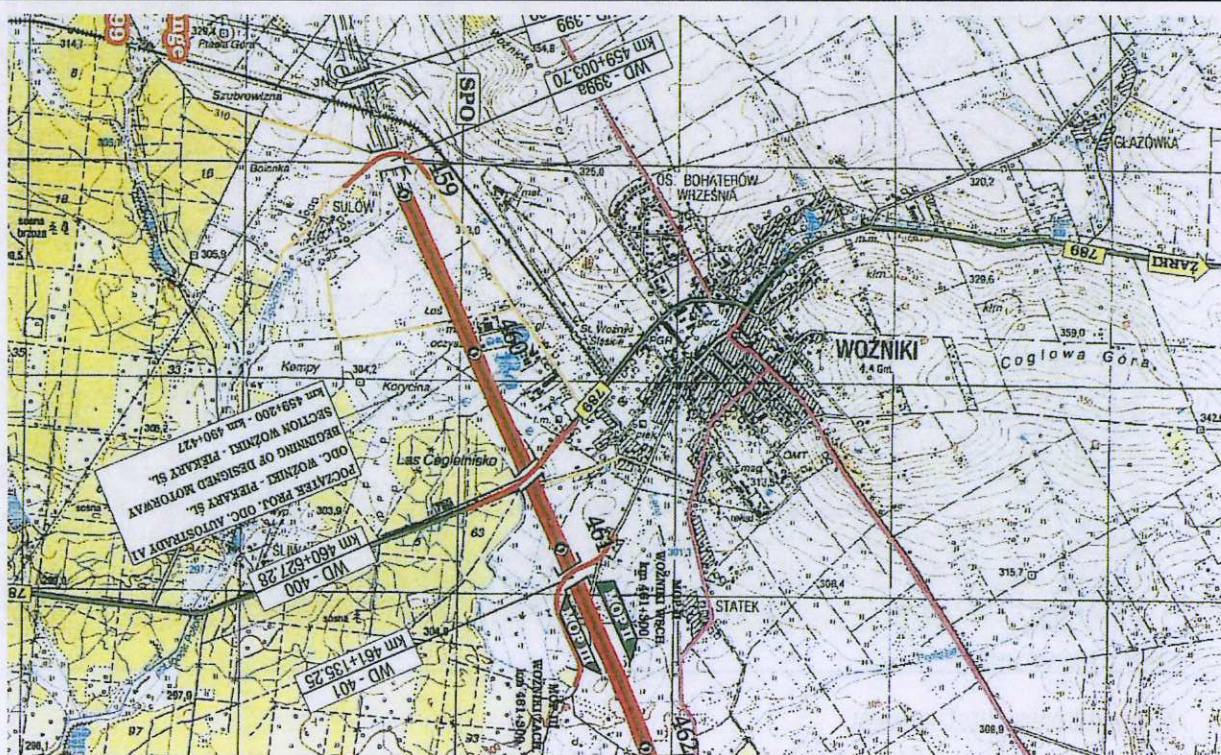
Droga powiatowa	obszar	numer
odcinek DW 905 - Babienica	gmina	2341 S
odcinek DW 905 – Psary - Lubsza	gmina	2342 S
Kamienica – Babienica - Psary	gmina	2343 S
Kamienica – Kamieńskie Młyny - Rudnik	gmina	1023 S
Lubsza – Ligota Woźnicka	gmina	2338 S
Pakuły – Ligota Woźnicka	gmina	2339 S
Łazy – DW 905	gmina	2333 S
ul. Tarnogórska	miasto	2312 S

ul. Rynek	miasto	
ul. Lompy	miasto	
ul. Harcerska - Dąbrowa	miasto	2335 S
ul. Florianek	miasto	
ul. Woźnicka	miasto	2336 S
ul. Kozięgłowska	miasto	2312 S
ul. Karola Miarki	miasto	
ul. Czarnoleśna	miasto	2310 S
ul. Krakowska	miasto	2312 S
ul. Kwiatowa	miasto	2338 S
ul. Źródłana do miejscowości Pakuły	miasto/gmina	2339 S
od skrzyżowania z drogą 2310 S do miejscowości Mzyki	miasto/gmina	2311

Kluczową rolę w przyszłości Woźnik będzie odgrywała autostrada A1. Jej fragment będzie przebiegał całkowicie nowym korytarzem po zachodniej stronie miasta. Na jego wysokości powstanie zjazd do miasta i gminy czyli węzeł Woźniki – jedyny na odcinku Częstochowa – Pyrzowice. Parametry techniczne autostrady A1: szerokość pasa ruchu 3,75 m, dwa pasy ruchu w każdą stronę z rezerwą na trzeci pas, prędkość projektowana 120 km/h.

Planowane zakończenie prac nad budową tego docinka autostrady przewiduje się w 2017 roku.

Rysunek 25. Schemat przebiegu planowanego odcinka autostrady A1 przez teren gminy Woźniki

Komunikacja kolejowa:

Obecnie, na terenie gminy, nie funkcjonuje komunikacja kolejowa. Jeszcze na początku lat 90-tych XX wieku funkcjonowała powstała w 1932 roku jednotorowa niezelektryfikowana linia kolejowa (nr 197) relacji Strzebin-Woźniki (długość ok. 14 km) z przystankami w Psarach, Lubszy i Woźnikach. Linia została

zlikwidowana wraz z torowiskiem. Obecnie pozostały tylko budynki stacji i dworca oraz nasyp kolejowy, który w przeważającej części stanowi własność Polskich Linii Kolejowych.

Fot. 42. Dawny budynek stacji kolejowej w Psarach będący w złym stanie technicznym, obecnie znajdują się tam lokale mieszkalne

Dawny dworzec kolejowy w mieście Woźniki, podobnie jak w Psarach, również wymaga remontu, prowadzone są tam obecnie różne funkcje usługowe.

Rysunek 26. Przebieg dawnej linii kolejowej relacji Strzebin – Woźniki przez Psary (zaznaczony czarną linią)

źródło: <http://old.timer.pl>

Komunikacja autobusowa:

Na terenie gminy nie jest prowadzona wewnętrzna komunikacja autobusowa. W zakresie przewozu osób miasto i gminę obsługują przede wszystkim linie autobusowe PKS Częstochowa i PKS Lubliniec. Autobus, to poza samochodem osobowym, najważniejszy środek transportu pomiędzy większymi miejscowościami w gminie, a także zapewniający połączenia zewnętrzne z większymi ośrodkami takimi jak Częstochowa, Lubliniec lub Tarnowskie Góry.

PKS Lubliniec prowadzi linię autobusową Lubliniec – Koszęcin, która prowadzi przez Woźniki. PKS Częstochowa oferuje natomiast osiem połączeń w ciągu dnia w relacji: Częstochowa – Bytom,

Częstochowa - Tarnowskie Góry, Częstochowa - Piekary Śląskie oraz Pajęczno - Katowice. Ruch autobusowy uzupełnia także PKS Myszków.

Z miasta Woźniki autobusem PKS można bezpośrednio dotrzeć do: Bytomia (1 połączenie na dobę), Chorzowa (1), Częstochowy (16), Kamienicy (3), Katowic (1), Lublińca (5), Psar (9), Piasku (6) Tarnowskich Gór (21).

Na terenie gminy działają także prywatne firmy przewozowe, które uzupełniają możliwości przewozu osób.

Zaopatrzenie w wodę:

Sieć wodociągowa na terenie gminy ma długość ok. 125 km. Objęte są nią wszystkie miejscowości w gminie. Zgodnie z danymi GUS w 2012 roku zewidencjonowane było ok. 2553 przyłączy do budynków i lokali mieszkalnych. W 2012 roku dostarczono łącznie 217 dam³ do wszystkich gospodarstw domowych. Średnie zużycie wody przez 1 mieszkańca w 2012 roku na terenie gminy wynosiło ok. 22 m³. Za zaopatrzenie w wodę odpowiedzialne jest Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Tarnowskich Górach.

Woda w gminie Woźniki pochodzi z czterech ujęć wody:

- Woźniki o wydajności 180 m³/h;
- Pakuły o wydajności 40 m³/h;
- Dąbrowa Mała o wydajności 5 m³/h;
- Psary o wydajności 122 m³/h – ujęcie zasila miejscowości: Psary, Babienica, Mzyki, Kamienica, Lubsza, Piasek, Smolana Buda.

Fot. 43. Ujęcie wody w Pakułach

Cześć zasobów wodnych pochodzi także z zakupu z gminy Kalety.

Zgodnie z opracowanym Wieloletnim Planem Rozwoju i Modernizacji Urządzeń Wodociągowych i Urządzeń Kanalizacyjnych na lata 2010-2016, przyjętym przez Radę Miejską w Woźnikach w 2010 roku, do najważniejszych prac w zakresie zaopatrzenia w wodę będzie należało m.in.:

- budowa sieci wodociągowej do miejscowości Woźniki – Sulów;
- budowa sieci wodociągowej z miejscowości Piasek do miejscowości Woźniki – Dyrdy w celu uniezależnienia się od zakupu wody z gminy Kalety;
- wymiana wyeksploatowanych odcinków sieci wodociągowej na terenie miejscowości Woźniki i Lubsza;
- rozbudowa sieci wodociągowej na nowo zasiedlanych terenach.

Odprowadzanie ścieków:

Sieć kanalizacyjna w gminie Woźniki z roku na rok się rozwija. Oczywiście dotyczy to głównie terenów silniej zurbanizowanych, głównie Woźnik i Psar, a nie wiejskich, gdzie nadal dominują bezodpływowe zbiorniki na nieczystości. Na terenie gminy działają dwie oczyszczalnie ścieków w Woźnikach i w Psarach.

Pierwsza z nich o wydajności 350 m³/dobę z możliwością rozbudowy do 650 m³/dobę, a druga o wydajności 200m³/dobę.

Łączna długość sieci kanalizacyjnej na terenie gminy wnosi ok. 29 km i przyłączonych jest 1081 budynków i lokali mieszkalnych. W 2012 roku z terenu gminy odprowadzono łącznie 95 dm³ ścieków.

Zgodnie z opracowanym Wieloletnim Planem Rozwoju i Modernizacji Urządzeń Wodociągowych i Urządzeń Kanalizacyjnych na lata 2010-2016, przyjętym przez Radę Miejską w Woźnikach w 2010 roku, do najważniejszych prac w zakresie odprowadzania ścieków będzie należało m.in.:

- Budowa sieci kanalizacji sanitarnej Woźnikach III etap;
- Budowa sieci kanalizacji sanitarnej w Babienicy, Psarach II etap;
- Budowa sieci kanalizacji sanitarnej w Piasku;
- Budowa kanalizacji sanitarnej w Lubszy;
- Budowa kanalizacji sanitarnej w Kamienicy i Kamieńskich Młynach;
- Budowa kanalizacji sanitarnej w Dyrdach i Sośnicy;
- Rozbudowa oczyszczalni ścieków w Psarach II etap;
- Budowa oczyszczalni ścieków w Kamienicy.

Gazownictwo i ciepłownictwo:

Na terenie gminy nie ma obecnie rozwiniętej sieci gazowej ani ciepłowniczej. Jedynym gazociągiem na terenie miasta Woźniki jest gazociąg średniego ciśnienia 225 mm doprowadzony od strony gminy Koziegłowy i zasilający Zespół Szkół w Woźnikach oraz Zakład Przetwórstwa Mięsnego przy ul. Cegielnianej. Część mieszkańców Woźnik wykorzystując gaz na cele socjalno-bytowe korzysta z butli gazowych. Zakłady, obiekty publiczne i budynki mieszkalne ogrzewane są z kotłowni indywidualnych opalanych węglem, miałem, olejem opalowym, a na terenach wiejskich część starszej zabudowy posiada jeszcze ogrzewanie piecowe. Produkcja ciepła w oparciu o węgiel kamienny pokrywa ok. 90% potrzeb ciepłych gminy. Planowane jest doprowadzenie sieci gazowej z gminy Koziegłowy w pierwszej kolejności do miasta Woźniki i zbudowanie sieci rozdzielczej.

Elektroenergetyka:

Przez teren gminy Woźniki przebiegają dwie sieci elektroenergetyczne wysokiego napięcia 110kV, które są w gestii Tauron Dystrybucja oddział w Częstochowie. Bezpośrednie zaopatrzenie gospodarstw domowych w energię elektryczną odbywa się poprzez sieci średniego i niskiego napięcia 15kV i 0,4kV. Przez obszar gminy nie przewiduje się realizacji sieci elektroenergetycznych 220kV i wyższych.

Fot. 44. Linia elektroenergetyczna 110kV w okolicach Psar

Na terenie gminy rozwijają się także odnawialne źródła energii pochodzące z elektrowni wiatrowych. Obecnie znajduje się sześć elektrowni zlokalizowanych w Babienicy (2 wiatraki) i w Kamienicy (4). Przewiduje się dalszy rozwój odnawialnych źródeł energii nie tylko wykorzystujących siłę wiatru. Jednak

ich realizacja jest zależna od możliwości lokalizacji ze względu na ograniczenia ochrony środowiska, zdrowia mieszkańców i inne wynikające z przepisów prawa.

Fot. 45. Elektrownie wiatrowe w okolicy miejscowości Kamienica

Usuwanie odpadów:

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 1 lipca 2011r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw, gminy zostały zobowiązane do wdrożenia do lipca 2013 r. nowych rozwiązań systemowych w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi. Tym samym usuwaniem odpadów zajmuje się gmina Woźniki.

Zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla województwa śląskiego opracowanego do roku 2014, gmina Woźniki znajduje się w regionie I. Należą do niego również inne gminy w okolicach Częstochowy. Regionami są obszary liczące co najmniej 150 000 mieszkańców.

Odpady komunalne odbierane są od mieszkańców w dwóch systemach jako odpady segregowane i niesegregowane wywożone są poprzez wyspecjalizowane firmy, które podpisały umowy na wywóz odpadów z właścicielami nieruchomości zamieszkałych. Ponadto na terenach zurbanizowanych, takich jak miasto Woźniki, Psary, Lubsza i inne miejscowości wystawione są pojemniki do segregacji odpadów.

Największy strumień odpadów generowany jest w gminie przez:

- odpady kuchenne;
- odpady zielone;
- tektura, papier (nieopakowania);
- tektura i papier z opakowań;
- szkło;
- odpady budowlane.

Średnio, na terenie regionu I, w 2012 roku wytworzono ok. 300 kg odpadów zmieszanych (niesegregowanych) na 1 mieszkańca. Docelowo odpady składowane są na składowisku odpadów komunalnych innych niż niebezpieczne w miejscowości Sobuczyna w powiecie częstochowskim. Składowisko wyposażone jest w instalację mechaniczno-biologiczną do unieszkodliwiania odpadów o zdolności przerobowej ponad 889 000 Mg/rok. Ponadto znajduje się tam, sortownia odpadów, stacja rozbiórki odpadów wielkogabarytowych i stacja rozdrabniania odpadów remontowo-budowlanych. Składowisko w Sobuczynie zarządzane jest przez Częstochowskie Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. w Częstochowie, ma powierzchnię ok. 128 ha i pojemność ponad 1 mln m³.

Na terenie gminy, niedaleko miasta Woźniki istniało składowisko odpadów funkcjonujące w latach 80-tych i 90-tych XX wieku o powierzchni ok. 2,5 ha., obecnie teren ten nie jest zagospodarowany. Powstało ono jednak w sposób nielegalny, bez wymaganych zabezpieczeń dla środowiska i dlatego zostało zamknięte.

Zgodnie z opracowanym i przyjętym w 2009 roku Planem Gospodarki Odpadami dla miasta i gminy Woźniki na lata 2007-2010 z perspektywą do 2018 roku do najważniejszych zadań w zakresie gospodarki odpadami należeć będą:

- doskonalenie systemu selektywnej zbiórki odpadów;
- utworzenie gminnego punktu zbiórki odpadów niebezpiecznych;
- kontynuacja edukacji ekologicznej mieszkańców;
- kontynuacja programu usuwania azbestu.

Wnioski:

- ❖ **Najważniejszym z punktu widzenia rozwoju komunikacji jest planowana realizacja odcinka autostrady A1;**
- ❖ **Istniejąca sieć drogowa dróg powiatowych i wojewódzkich jest dobrze wykształcona, wymagane jest wytyczenie obwodnicy miasta Woźniki;**
- ❖ **W zakresie przewozu osób rozwinięta jest sieć komunikacji autobusowej;**
- ❖ **Na terenie gminy nie funkcjonuje komunikacja kolejowa, a linia kolejowa została zlikwidowana;**
- ❖ **Sieć wodociągowa w dużym stopniu pokrywa tereny zurbanizowane, w dalszym ciągu jednak słabo wykształcona jest sieć kanalizacji sanitarnej;**
- ❖ **W planach rozwoju zabudowy należy wziąć pod uwagę ewentualne doprowadzenie i rozwój sieci gazowej i ciepłowniczej;**
- ❖ **Gmina nie posiada własnego składowiska odpadów, a korzysta ze składowiska w Sobuczynie w powiecie częstochowskim;**
- ❖ **Przez gminę planowany jest przebieg rurociągu paliwowego Boronów-Trzebinia realizowanego przez PERN „Przyjaźń” S.A. (więcej na ten temat w rozdziale nr 14);**
- ❖ **Na terenie gminy rozwijają się odnawialne źródła energii, przede wszystkim wykorzystujące energię wiatru.**

Rozdział 14

ZADANIA SŁUŻĄCE REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Woźniki, uwzględniono zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych zawarte w dokumentach strategicznych o znaczeniu ponadlokalnym takich jak: Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030, Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego „Śląskie 2020”, Plan Zagospodarowania Województwa Śląskiego. Uwzględnienie ww. zadań jest zatem przeniesieniem do ustaleń studium pewnych podjętych już zakresie ustaleń organów administracji publicznej lub sejmiku RP.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 jest najważniejszym krajowym dokumentem strategicznym dotyczącym zagospodarowania przestrzennego kraju. Zgodnie z wymogami ustawowymi zawarte w niej ustalenia i zalecenia zostały przeniesione do planów zagospodarowania województw.

Cele i kierunki polityki przestrzennej województwa sformułowane w Planie Zagospodarowania Województwa Śląskiego są to cele wyprowadzone bezpośrednio z Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 i ze Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego i przekładają się one na odpowiednie zapisy dotyczące rozwoju społeczno-gospodarczego oraz na zagadnienia przestrzennego rozwoju i przekształceń elementów struktury przestrzennej województwa. Cele polityki przestrzennej określone w Planie Zagospodarowania Województwa Śląskiego to:

- I. Dynamizacja i restrukturyzacja przestrzeni województwa.
- II. Wzmocnienie funkcji węzłów sieci osadniczej.
- III. Ochrona zasobów środowiska, wzmocnienie systemu obszarów chronionych i wielofunkcyjny rozwój terenów otwartych.
- IV. Rozwój ponadlokalnych systemów infrastruktury technicznej.
- V. Stymulowanie innowacji w regionalnym systemie zarządzania przestrzenią.
- VI. Rozwój współpracy międzyregionalnej w zakresie zagospodarowania przestrzennego.

Natomiast ogólne wnioski do polityki przestrzennej samorządów lokalnych, które mogą dotyczyć się również terenu gminy Woźniki, sformułowane w Planie Zagospodarowania Województwa Śląskiego, dotyczą:

- wskazania lokalizacji dla parków przemysłowych z wykorzystaniem występujących w gminach terenów poprzemysłowych;
- wyznaczenia stref aktywizacji gospodarczej;
- porządkowania gospodarki ściekowej i gospodarki odpadami;
- utworzenie centrów konferencyjnych, targowych, wystawienniczych o znaczeniu międzynarodowym (pożądane w aglomeracjach);
- wprowadzenie prawnych form ochrony przyrody w gminach w zasięgu projektowanego systemu obszarów ochrony przyrody;
- tworzenie parków kulturowych w celu ochrony krajobrazów kulturowych oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej.

Do najważniejszych zadań wynikających z zapisów nadrzędnych dokumentów planistycznych służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych zaliczyć należy konieczność zarezerwowania terenów służących realizacji:

- Autostrady A1 (odcinek węzeł Tuszyn – węzeł Pyrzowice);
- Rurociągu (naftowego) paliwowego Boronów –Trzebinia;
- Obwodnicy miasta Woźniki w ciągu drogi wojewódzkiej nr 789.

Autostrada A1:

Przez teren gminy Woźniki przebiega fragment projektowanej autostrady A1 (węzeł Tuszyn – węzeł Pyrzowice, a dokładniej odcinek Częstochowa - Pyrzowice). Odcinek ten zaprojektowany został po nowej trasie przebiegającej przez środkową część gminy Woźniki, z północy na południe. Na terenie gminy zaprojektowano jedyny węzeł na odcinku pomiędzy Pyrzowicami, a Częstochową zlokalizowany w północno - zachodniej części miasta Woźniki. Na terenie gminy projektowane jest również Miejsce Obsługi Podróżnych (MOP), w sąsiedztwie ulicy Tarnogórskiej w Woźnikach.

Rurociąg paliwowy Boronów –Trzebinia:

Rurociąg Boronów-Trzebinia to projektowane połączenie bazy Operatora Logistycznego Paliw Płynnych w Boronowie i Rafinerii Trzebinia, przedłużenie istniejącej obecnie sieci Plock - Koluszki – Boronów, która ma zwiększyć efektywność zaopatrzenia Górnego Śląska w paliwa, zmniejszając koszty logistyki dostaw. Zachodzi konieczność uwzględnienia przebiegu rurociągu paliwowego wraz ze strefą bezpieczeństwa wzdłuż projektowanego przebiegu. W studium uwzględniono przedstawiony w korespondencji korytarz projektowanego rurociągu o szerokości 50 m.

Obwodnica miasta Woźniki w ciągu drogi wojewódzkiej nr 789:

Nowy przebieg drogi wojewódzkiej nr 789 stanowić będzie obwodnicę miasta Woźniki oraz połączenie z projektowanym węzłem „Woźniki” autostrady A1. Zaproponowany przebieg drogi, po północnej stronie miasta Woźniki, omija tereny zainwestowane i biegnie w głównej mierze przez tereny rolne.

Do pozostałych zadań sformułowanych w ponadlokalnych dokumentach planistycznych zaliczyć należy również m.in.:

- Rozwój i modernizację sieci transportowej oraz infrastruktury technicznej, w tym w szczególności:
 - rozbudowę i modernizację dróg istniejących oraz przyszłe dostosowanie układu drogowego do zmian związanych z realizacją autostrady A1 i węzła „Woźniki”,
 - budowanie systemu oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacji sanitarnej,
 - rozbudowę chodników i ciągów pieszo-rowerowych,
 - rozbudowę sieci paliw gazowych.
- Ochronę i poprawę jakości środowiska przyrodniczego, a w tym w szczególności:
 - zmniejszenie ilości zanieczyszczeń odprowadzanych do wód i gruntu,
 - zmniejszanie zanieczyszczenia powietrza np. poprzez ograniczenie niskiej emisji na terenie gminy,
 - ochronę zasobów leśnych,
 - ochronę gruntów o wysokiej klasie bonitacyjnej,
 - ochronę zasobów wód podziemnych,
 - ochronę wartościowych przyrodniczo siedlisk, a przede wszystkim torfowisk i obszarów wodno-błotnych,
 - ochronę mieszkańców przed nadmiernym hałasem np. poprzez tworzenie pasów zieleni przy głównych trasach komunikacyjnych,
 - likwidację i rekultywację dzikich składowisk i wysypisk,
 - rekultywację terenów zdegradowanych np. po eksploatacji złóż surowców mineralnych.
- Ochronę i poprawę jakości krajobrazu, zwłaszcza wiejskiego i kulturowego, a w tym w szczególności:
 - ochronę obiektów zabytkowych,
 - ochronę lub rewitalizację obiektów i terenów o wysokich walorach kulturowych,
 - ochronę wartościowych krajobrazów kulturowych, w tym również punktów i dróg o wysokich walorach krajobrazowych,
 - wsparcie restauracji i rewitalizacji zabytkowych układów urbanistycznych historycznych miejscowości.
- Poprawę jakości życia mieszkańców, a w tym w szczególności:
 - rozbudowa i modernizacja infrastruktury komunalnej,
 - podnoszenie jakości przestrzeni publicznych i standardów mieszkaniowych,
 - stworzenie bogatszej oferty spędzania czasu wolnego, np. poprzez realizację obiektów kultury i sportu,
 - przygotowanie nowych terenów pod inwestycje o uregulowanej własności i zdefiniowanych wymaganiach w zakresie ładu przestrzennego określonych w planach miejscowych,
 - tworzenie lub poprawę jakości i dostępności terenów zieleni,

- tworzenie terenów i obiektów umożliwiających rozwój turystyki biznesowej, kulturowej, wiejskiej, pielgrzymkowej lub aktywnej (trasy piesze, rowerowe i konnej).
- Poprawę jakości funkcjonowania terenów wiejskich, a w tym w szczególności:
 - kształtowanie ośrodków wiejskich,
 - poprawę struktury obszarowej gospodarstw rolnych,
 - poprawę organizacji rolnictwa,
 - unowocześnienie produkcji rolnej lub rozwój produkcji ekologicznej,
 - wspieranie wdrażania programów rolno-środowiskowych, w szczególności na obszarach chronionych,
 - rozwój usług turystyki i rekreacji na terenach o wysokich walorach krajobrazowych, jako alternatywy dla działalności rolniczej.

Rozdział 15

WYMAGANIA DOTYCZĄCE OCHRONY PRZECIWPOWODZIOWEJ

Zgodnie z zapisami poprzednich rozdziałów Studium przez teren gminy przepływają następujące rzeki i cieki wodne:

- Mała Panew,
- Łana,
- Babieniczka,
- Ligocki Potok,
- Liswarta,
- Kamieniczka.

Rzeki te i cieki wodne mogą powodować lokalne podtopienia w przypadku silnych opadów deszczu lub wód roztopowych.

Na terenie gminy nie występują obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi oraz obszary szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu ustawy z 18 lipca 2001 roku *Prawo wodne* (Dz. U. 2015 poz.469).